

Απορρίπτουμε απαράδεκτο χαρακτηρισμό της Παλιάς Λευκωσίας / Απάντηση / Κι' Ένας Ευχαριστημένος

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Λυπούμαστε γιατί, ενώ με χαρά είδαμε την έκδοση του «ΕΝΤΟΣ», πιστεύοντας πως μπορεί να εξελιχθεί σ' ένα βήμα για την ελεύθερη έκφραση και συζήτηση προβληματισμών γύρω από την Παλιά Λευκωσία, θεωρούμε αναγκαίο να εκφράσουμε σήμερα την απορία μας για την επιπόλαιη παρουσίαση ενός θέματος που έχει ζωτική σημασία για τη περιοχή αυτή. Αναφερόμαστε στο δημοσίευμα του «ΕΝΤΟΣ» με τίτλο «Κοινωνικός Σκουπιδότοπος», που ανακοινώνει τη χρήση του χαρακτηρισμού αυτού από τους κοινωνιολόγους του Δήμου Λευκωσίας.

Με έκπληξη παρατηρήσαμε το χαρακτηρισμό περιοχών με μια έννοια που ποτέ δεν παρουσιάστηκε ή αναπτύχθηκε από εμάς σ' οποιαδήποτε έγκυρη ανάλυση των προβλημάτων της Παλιάς Λευκωσίας, ούτε και συζητήθηκε με το συγγραφέα ώστε να μπορεί να αναφερθεί στους όρους και την ερμηνεία που, κατά την γνώμη μας, θα απέδιδαν πιο σωστά τις απόψεις μας. Η πρόχειρη χρησιμοποίηση του ονόματος τρίτων δεν αποτελεί γνώρισμα της σωστής πληροφόρησης.

Η άποψή μας είναι πως ο χαρακτηρισμός «κοινωνικός σκουπιδότοπος» δεν αποτελεί επιστημονικό όρο, ούτε τον πιο κατάλληλο τρόπο περιγραφής της περιοχής. Η κατανόηση του πολυσύνθετου προβλήματος της παλιάς Λευκωσίας ή οποιοσδήποτε περιοχής της δεν προωθείται με εντυπωσιακούς τίτλους.

Θέλουμε να παρατηρήσουμε πως τόσο η ατυχής χρήση του όρου αυτού όσο και η παράλειψη μιας ικανοποιητικής επεξήγησης του τον καθιστούν πιθανή πηγή παρεξήγησης και παραποίησης τόσο των θέσεων μας όσο και των προθέσεων του Δήμου Λευκωσίας.

Γι' αυτό διευκρινίζουμε: Η Παλιά Λευκωσία συγκεντρώνει πράγματι ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων με ιδιαίτερα έντονα προβλήματα ευημερίας. Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους εκεί, είναι αποτέλεσμα και ένδειξη της έλλειψης μιας ικανοποιητικής πολιτικής κοινωνικής ευημερίας. Μόνο σαρκαστικά λοιπόν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ο όρος «σκουπιδότοπος» μια που η Παλιά Λευκωσία, και ιδιαίτερα ορισμένες περιοχές της, λειτουργεί σαν ένας πολύ «Βολικός» χώρος με τη δυνατότητα να κρύβει τις ανεπάρκειες της κοινωνικής μας οργάνωσης που εγκληματικά ανέχονται τόσο το κράτος, όσο και το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.

Η χωρική υποβάθμιση και κοινωνική αποσύνθεση της εντοιχισμένης πόλης όμως δεν είναι αποτέλεσμα της κοινωνικό-οικονομικής σύνθεσης του σημερινού πληθυσμού, αλλά μιας σειράς άλλων παραγόντων, κοινωνικής φύσης, στους οποίους δεν θέλουμε να επεκταθούμε τώρα. Η σύνθεση του πληθυσμού της επηρεάζει βέβαια αρνητικά τις δυνατότητες αναπαραγωγής και αναζωογόνησης της ώστε να παρουσιάζεται έντονη η ανάγκη για μια οργανωμένη επέμβαση. Γι' αυτό, με κύριο υποκινητή το Δήμο Λευκωσίας, γίνεται μια πρωτοποριακή προσπάθεια για τη διαμόρφωση μιας κοινωνικής πολιτικής κατάλληλης που θα πλαισιώσει τον πολεοδομικό σχεδιάσμό-προγραμματισμό της παλιάς πόλης και θα αφορά τη δημιουργία των προϋποθέσεων για τη μεγαλύτερη δυνατή βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των σημερινών κατοίκων και για την ευρύτερη κοινωνική αναζωογόνηση της Παλιάς Λευκωσίας.

Εδώ θα θέλαμε να κλείσουμε την επιστολή μας, έχοντας υπόψη ότι δεν έχουμε εξαντλήσει το θέμα μια που αυτό δεν ήταν και ο κύριος σκοπός μας. Ελπίζουμε πως θα μας δοθεί η ευκαιρία να

αναπτύξουμε και να συζητήσουμε το θέμα πιο διεξοδικά στο μέλλον.

Μαρία Μαύρου

Μάκης Νικολαΐδης

(Κοινωνιολόγοι του Δήμου Λευκωσίας)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αγαπητοί Μαρία & Μακη,

1. Δεν ξέρουμε αν ο όρος «κοινωνικός σκουπιδότοπος» παρουσιάστηκε ή αναπτύχθηκε από σας σε οποιαδήποτε έγκυρη ανάλυση των προβλημάτων της παλιάς Λευκωσίας. Σίγουρα ο όρος αυτός καθ' εαυτός δεν συζητήθηκε προσωπικά με τον γράψαντα το σχόλιο. Ειπώθηκε όμως από σας σε συζήτηση, που έγινε στα πρώτα στάδια της ερευνάς σας. Λυπούμαστε που η υποχρέωση για την αποκατάσταση της μικρής αυτής αλήθειας πέφτει σε μας, μια και στο γράμμα σας, αφήνετε να νοηθεί ότι ποτέ δεν ειπώθηκε.
 2. Δεχόμαστε και συμφωνούμε πως ο όρος δεν λέχτηκε ίσως υπεύθυνα και στα σοβαρά, γι' αυτό απολογούμαστε για την χρήση του στο σχόλιό μας, ιδιαίτερα και γιατί δεν συνεννοηθήκαμε πρώτα μαζί σας.
 3. Συμφωνούμε απόλυτα πως η κατανόηση πολυσύνθετων προβλημάτων, όπως αυτών της παλιάς πόλης δεν προωθείται με εντυπωσιακούς τίτλους. Είναι κάτι που ολόκληρη η συνταχτική ομάδα του περιοδικού απεχθάνεται. Αν δόθηκε αυτή η εικόνα με το σχόλιο, δεχόμαστε την κριτική. Δεν ήταν πρόθεσή μας.
 4. Για την ανάγκη ικανοποιητικής επεξήγησης του όρου, θα λέγαμε πως το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Τα κοινωνικά προβλήματα της Παλιάς Πόλης δεν πρέπει να αναζητηθούν σε επίπεδο ορολογίας, αλλά στο πραγματικό επίπεδο της ζωής και των συνθηκών διαβίωσης. Σ' αυτή την προσπάθεια το περιοδικό είναι ανοιχτό για οποιαδήποτε συνεργασία και ιδιαίτερα από όσους ήδη έχουν εργαστεί πάνω στο ζήτημα.
-

...ΚΙ ΕΝΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ

Αγαπητό «Εντός»,

Η γνωριμία μαζί σου ήταν μια ευχάριστη έκπληξη, γεμάτη συγκίνηση, ξάφνιασμα και νοσταλγία. Νοσταλγία για κάτι που θεωρείτο χαμένο, παραμελημένο, καταδικασμένο να χαθεί στη ροή του χρόνου και της εξέλιξης.

Η εμφάνιση σου κάπου εκεί στην Οδό Μίνως αντιστοιχεί και με κάποιους δικούς μου οραματισμούς. Τη Μίνως που το καλημέρισμα της το καθημερινό στην αντίκρυ τουρκική σημαία δεν δίνει παρά ένα γνώριμο μούδιασμα στο διαβάτη που θα θελε να ρίξει ένα περίεργο σουλάτσο, απόγευμα, σ' αυτούς τους ετοιμοθάνατους δρόμους.

Στην οδό Μίνως λοιπόν, συνοικία Αγίου Κασσιανού, δρόμος παλιού Ολυμπιακού ενεφανίσθη η

εκπλήρωση της ανάγκης της εντός των τειχών Λευκωσίας, αυτής της περιέργης πολίχνης που επιμένει να ζει, ενώ την πολιορκά μια υποβόσκουσα σήψη, ν' αποκτήσει τη δική της φωνή να βγάζει έξω τα δικά της μηνύματα, να μεταφέρει την αγωνία της σ' όλους εμάς τους φιλήσυχους βολεμένους πράους Λευκωσιάτες. Ενσαρκώθη αυτή η προσπάθεια εις το πρόσωπο του περιοδικού με τον εύστοχο τίτλο «Εντός των τειχών». Μια αξιόλογη προσπάθεια που από μακριά μυρίζει ποιότητα καλή δουλειά κι ένα απέραντο μεράκι για τη συντήρηση και επιβίωση της μητρικής μνήμης της παλιάς Λευκωσίας.

Ένα μεράκι που το λένε πόνο, ανησυχία, αγωνία και που οι διαδρομές του συγκλίνουν κάθε μήνα στα τυπωμένα φύλλα του «Εντός των τειχών». Αυτή η προσπάθεια να μην σπάση η συνοχή των ιστορικών αποτυπωμάτων και ν' απεγκλωβιστή η θνήσκουσα πόλη από τα πλοκάμια της γενικής αδιαφορίας, πρέπει να δεχτή όλο μας τον ενθουσιασμό και βοήθεια. Το περιοδικό αυτό πρέπει να επιζήση διότι κατά τα φαινόμενα είναι η μοναδική κραυγή που μπορούν να εκβάλουν η ακρωτηριασμένη Ερμού, τα παλιά ερειπωμένα αρχοντικά κάποιες ξεχασμένες γριούλες που όπως πάμε θάναι οι μοναδικές ζωντανές υπάρξεις που θα συναντούμε στη παλιά Λευκωσία, τα φυλάκια της πράσινης γραμμής και οι μνήμες. Οι μνήμες, του Κυπριανού, του Κορνέσιου, του προμαχώνα, της Φανερωμένης. Τέλος πάντων όλες αυτές οι έμψυχες και άψυχες λεπτομέρειες που δένουν το σύνολο της ταυτότητας αυτού του ζωντανού κυττάρου, που εύχομαι να συνεχίσει, νάναι ο πυρήνας της βιολογικής και πολιτιστικής παράδοσης.

Πριν αφήσω αυτή την επιστολή απευθύνω έκκληση σε όλους τους επώνυμους και ανώνυμους συμπολίτες και σ' όλα τα πολιτιστικά σωματεία και οργανώσεις να συντρέξουν αυτή τη προσπάθεια αν θέλουμε να μην είμαστε η τελευταία γενιά που γνώρισε τη μήτρα της ιστορίας μας των τελευταίων 300 χρόνων.

Ευχαριστώ για τη Φιλοξενία

Ανδρέας Εγγλεζάκης

(Σημείωμα σύνταξης: Είναι πιθανόν να παρείσφρυσαν μερικά λάθη κατά τη διαδικασία της αποκρυπτογράφησης της επιστολής).

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Εντός των Τειχών (Τεύχος 2), Δεκαετία 1980-1989, 1985, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια), Δικαίωμα στην πόλη, Παλιά Πόλη Λευκωσίας

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_2:sociologists&rev=1593519343

Last update: 2025/04/20 19:47

